

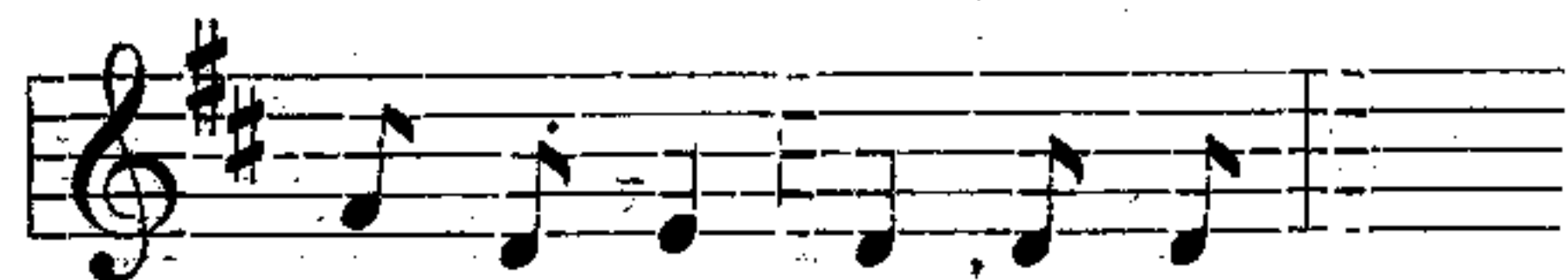
237.

Z Tučap.

Suš. 209.

Tučapská dě-di-na jak by ku-ló ho-díl, né-ni tam sy-ne-čka,

co by za mnó chodíl.

Tučapská dědina
jak by kuľó hodíl,
néni tam synečka,
co by za mnó chodíl.

Néni ho tam, néni,
ale je přes pole,
ale je přes pole,
potěšení moje.

Přes pole, přes pole,
přes ózký hraničky,
přes ózký hraničky,
přes ty dvě cestičky.

238.

Z Březůvek.

Mírně.

Šo-ha-ju, šo-ha-ju, lu-dé ťa ha-ňu-jú, ta-kěj ha-ny nemáš,

ja-kú ti dá-va-jú, ta-kěj ha-ny nemáš, ja-kú ti dá-va-jú.

[: Šohaju, šohaju,
ľudé ťa haňajú, :]
[: takéj hany nemáš,
jakú ti dávajú. :]

[: Jednu ti dávajú,
že k muzikám chodíš, :]
[: druhú ti dávajú,
že robit neumíš. :]

239.

Od Vsetína.

Ach tu-lipán, tu-lipán, ma-ľu-čký můj ga-ľán, še-ci ně ho ha-ňa-jú,

a já ho rá-da mám, še-ci ně ho ha-ňa-jú, a já ho rá-da mám.

Ach tulipán, tulipán,
maľučký můj gaľán;
[: šeci ně ho haňajú,
a já ho ráda mám. :]

Och lipečka, lipečka,
tá moja cérečka,
[: šeci mně ju haňajú,
ona je má šecka. :]